

DRUMURILE MĂTĂSII

DRUMURILE MĂTĂSII

O altfel de istorie a lumii

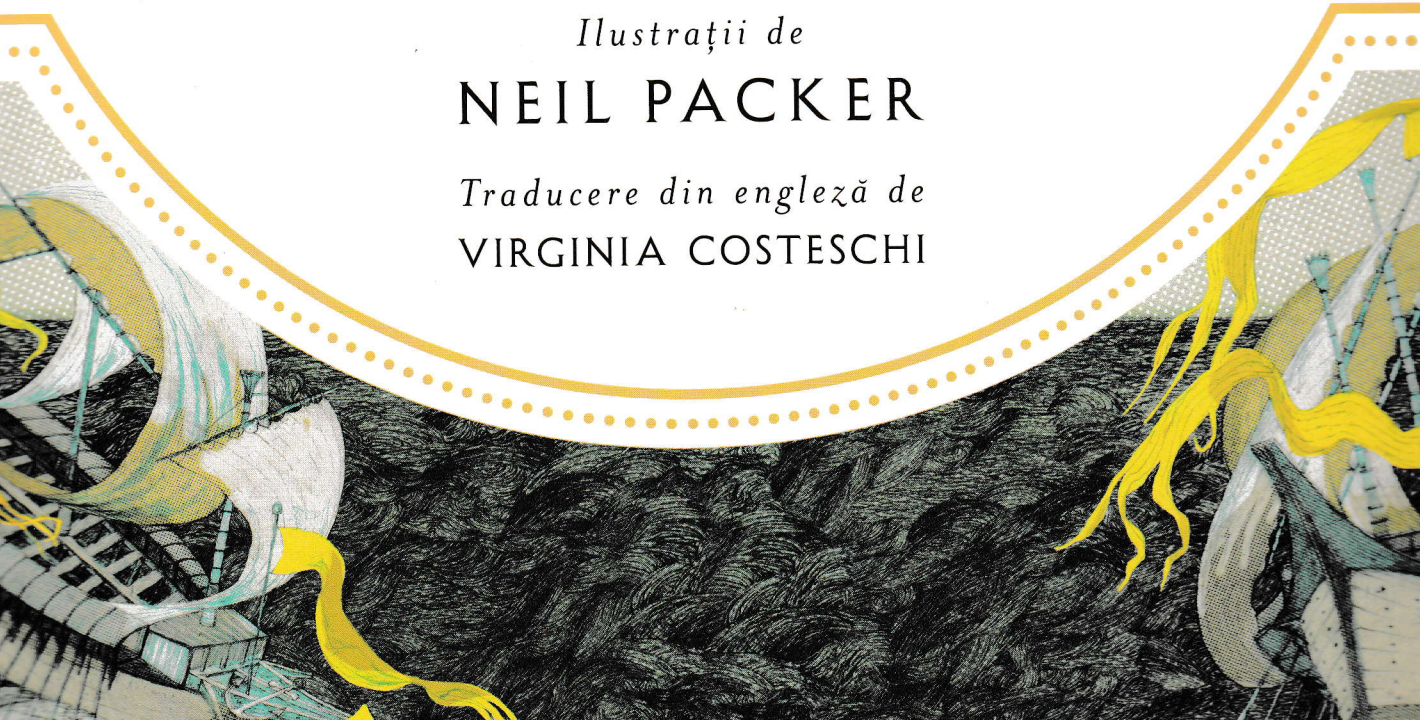
PETER FRANKOPAN

Ilustrații de

NEIL PACKER

Traducere din engleză de

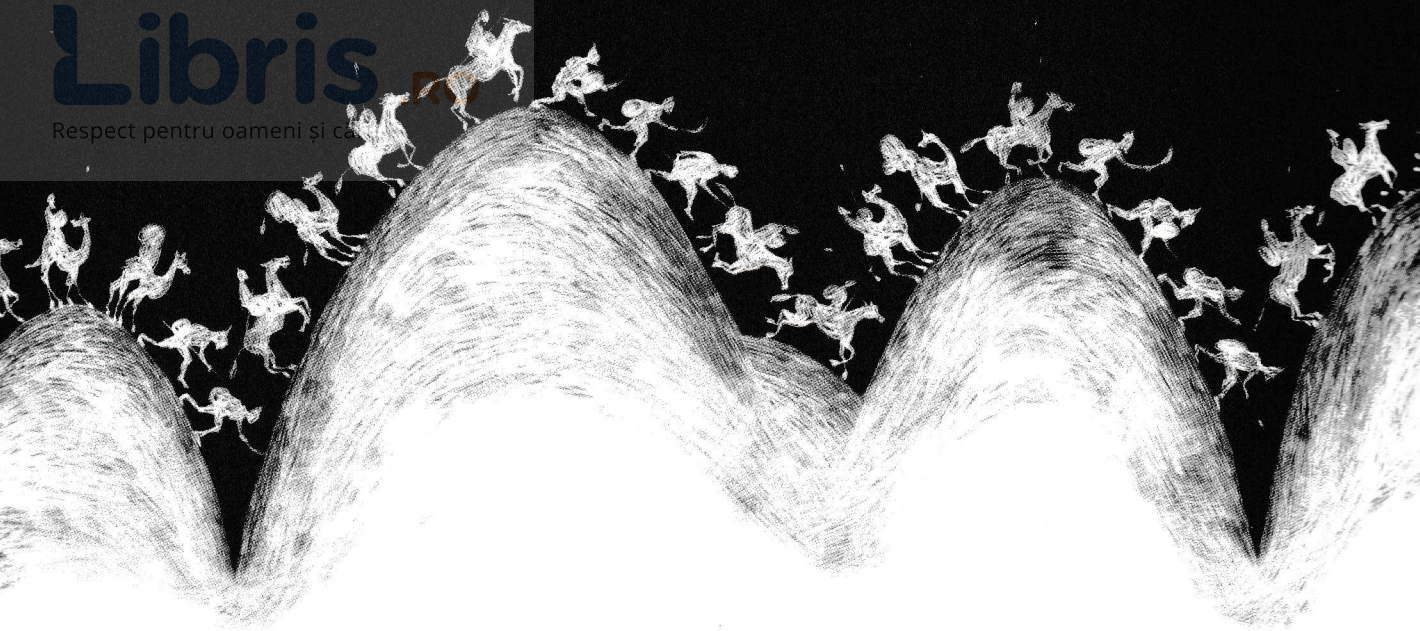
VIRGINIA COSTESCHI

Cuprins

CAPITOLUL 1: Drumurile Antichității.....	15
CAPITOLUL 2: Drumul credinței.....	22
CAPITOLUL 3: Drumul haosului.....	29
CAPITOLUL 4: Drumul Islamului.....	35
CAPITOLUL 5: Drumul înțelepciunii.....	45
CAPITOLUL 6: Drumul sclavilor.....	55
CAPITOLUL 7: Drumul spre Rai.....	63
CAPITOLUL 8: Drumul spre Iad.....	67

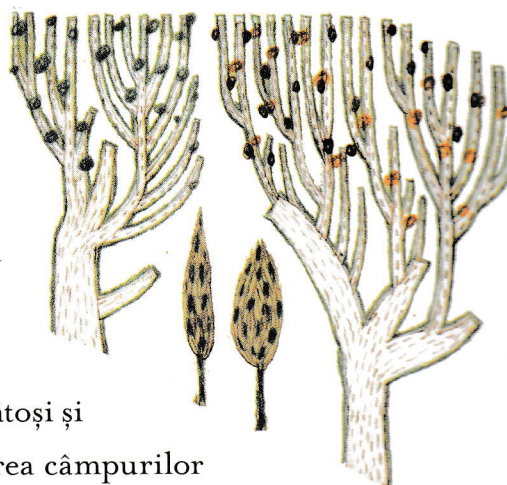

CAPITOLUL 9: Drumul către lumile noi.....	75
CAPITOLUL 10: Drumul Europei de Nord.....	83
CAPITOLUL 11: Drumul confruntării.....	89
CAPITOLUL 12: Drumul războiului	95
CAPITOLUL 13: Drumul dezastrului.....	103
CAPITOLUL 14: Drumul suferinței.....	107
CAPITOLUL 15: Drumul deziluziei	115
CAPITOLUL 16: Noile Drumuri ale Mătășii.....	125

Drumurile Antichității

Civilizația s-a născut în inima Asiei. Primele așezări și orașe cunoscute omenirii și-au găsit leagănul în vechea Mesopotamie, de-a lungul malurilor mărețelor râuri Tigru și Eufrat, dar și în Valea Indului. Abundența bazinelor hidrografice a fost vitală pentru cei din orașele construite de-a lungul lor; locuitorii din Ninive și Uruk în Mesopotamia și Harappa, Mohenjo-Daro și Dholavira în Valea Indului își puteau vedea de treburile lor curați, sănătoși și viguroși. Apa era, de asemenea, importantă pentru cultivarea câmpurilor

fertile aflate pe malurile râurilor. Nu-i de mirare că mulți credeau că omenirea a fost creată în câmpiile roditoare ale Mesopotamiei (care înseamnă „ținutul dintre râuri“).

Acesta era locul despre care se credea că ascunde Grădina Edenului, „sădită de Domnul Dumnezeu“ cu „fiecare pom care este plăcut la vedere și bun pentru hrană“. Controlul asupra câmpurilor fertile și al orașelor prospere a susținut domnia regilor și ridicarea imperiilor.

Cu toate acestea, conducătorii știau că, dacă vor să reziste la putere, trebuie să fie buni comandanți

și administratori. Dreptatea și ordinea erau foarte importante și, deloc surprinzător, unele dintre primele legi din istoria omenirii au apărut în inima Asiei, precum Codul lui Hammurabi, emis de regele Babilonului cu 4 000 de ani în urmă. Oamenii din vechime erau inteligenți: sistemul de drumuri a fost extins, pentru ca veștile să circule mai repede, la sute de kilometri depărtare; autoritățile s-au asigurat că clienții nu erau jecmăniți de comercianți și primeau ceea ce plăteau. În inima Asiei, taxele și colectarea impozitelor erau nu doar ușoare, ci și echilibrate.

Cel mai mare imperiu al epocii antice era Persia. Situat în centrul Asiei, cuprindea ținutul dintre Marea Mediterană și munții Himalaya. Orașe precum Persepolis, Pasargadae și Susa adăposteau clădiri magnifice, semne ale prosperității locuitorilor și ale puterii regilor lor. Persanii erau vestiți pentru ușurința cu care adoptau obiceiurile, portul și gastronomia celor pe care îi cucereau. Era cunoscută și dragostea lor pentru lux. Persanii erau întotdeauna dornici să învețe lucruri noi și, dacă se putea, să le îmbunătățească pe cele cunoscute.

Fără îndoială, cel mai mare imperiu al epocii antice era Persia

Și-au făcut și dușmani de temut, cum știu prea bine grecii. Încercările perșilor de extindere a imperiului lor au dus la bătăliile memorabile de la Maraton, Termopile și Salamina, unde soarta orașelor din Grecia și zona Mării Egee atârna de un fir de păr.

În cele din urmă, Alexandru cel Mare, considerat cel mai strălucit general al tuturor timpurilor, a învins forțele persane în Egipt, înainte de a zdrobi o armată masivă trimisă să-l oprească la Gaugamela, un loc aflat în Irakul de azi. După victorie, a început un marș extraordinar către centrul Asiei, cucerind oraș după oraș, construind așezări, drumuri și fortărețe pentru a-și proteja cuceririle. Alexandru știa că era important să se poarte bine cu localnicii: „Loialitatea lor va asigura stabilitatea și dăinuirea imperiului nostru“, le spunea el soldaților săi. Și așa a ajuns stăpânul inimii lumii, conducând un teritoriu care se întindea în toate direcțiile, cât vezi cu ochii, înainte de moartea sa prematură, la 32 de ani, în 323 î.H.

Expediția de cucerire a lui Alexandru cel Mare a ajutat la adâncirea legăturilor dintre est și vest. Bunuri, oameni și idei – privind religia, literatura și educația – care deja circulau în fiecare direcție au început să fie transferate mai rapid. Legiuitorii din India au început chiar